

Geschiedenis van de Bridgeclub Sans Fumer Enschede

(door Laurens van Run i.s.m. Gerda Bogaards en het kasboek van Jan Lely en Arie Schoonderbeek)

De Bridgeclub Sans Fumer is opgericht op initiatief van Kees en Gerda Bogaards en Geert en Herman Zeller. Kees en Gerda waren uit Zwitserland in Enschede komen wonen en tot hun spijt was daar (nog) geen rookvrije bridgeclub; dat rookvrije was m.n. voor Gerda erg belangrijk, gezien haar astma. Op woensdag 2 april 1986 hebben zij via de krant een oproep gedaan voor een oprichtingsbijeenkomst bij de familie Bogaards thuis, Campelhofhoek 35 in de Helmerhoek. Kennelijk was dat niet de eerste publiciteit, want in dit artikel wordt al weer gerefereerd naar een eerder bericht. Ook andere media en/of opnieuw Tubantia schonken vooraf aandacht aan die oprichtingsbijeenkomst.

Enschede krijgt binnenkort bridge-club voor niet-rokers

„Wij willen ook bridgen maar niet in de rook”

DAG
na dag

(door Kees Molenaar)

ENSCHEDÉ — „We voelen ons niet geroepen om een anti-rookcampagne op te zetten. Wat wij willen is gezellig bridgen in een ruimte waar niet wordt gerookt”. Deze hartelike roep komt uit de mond van mevrouw Bogaard. Samen met haar man is zij een fervent liefhebster van de bridge-spurt, maar ze kan het edele kaartspel bijna nergens beoefenen, omdat in vrijwel elk gezelschap wordt gerookt. Mevrouw Bogaard is astmatisch en kan daarom geen tabaksrook verdragen. „Wij zijn enige tijd geleden in Enschede gekomen. Ik heb hier al een paar keer bij clubs gebridget, maar ik wil daar geen lid worden, want ik voel me er niet prettig in al die rook”, zegt ze.

Om zichzelf niet te laten afleiden wil ze een bridgeclub voor niet-rokers oprichten. „De andere verenigingen zullen dat niet leuk vinden, maar ik kan er ook niets aan doen”, beweert zij. Dat een vereniging haar gezinsleden op zijn plaats is, hebben de vele televisie-uitzendingen aan de hand van haar oproep in deze krant van vorige week. Liefst 33 reacties kreeg ze, waarvan de meeste afkomstig uit Enschede en wat families die ze bij andere verenigingen bridgeten.

De eerste die zich aanmeldde, reageerde op een briefje dat mevrouw Bogaard had opgehangen in een supermarkt in de Enschede-straatwijk Helmerhoek. Dat waren de broer en zuster van Zeller.

Ook de broers van mevrouw Bogaard, mevrouw Koning, reageerde op de oproep. Vier bridge-klubbleden die niet in de rook wilden zitten.

Het echtpaar Zeller is enige maanden geleden vanuit Groningen in de woonwoning De Helmerhoek komen wonen. „Daar rookt er maar een, maar gelukkig rookt die licht”, merkt mevrouw Zeller tevreden op. „Roken is fanaat”. Hij zit er bij het bridgeten. In Groningen had het paar al enige ervaring met rookvrij bridgen, maar dat mocht nauwelijks gaan hebben, legt mevrouw Zeller uit. „Er was een rookwacht tot acht uur. De rokers bleven maar naar de klok kijken, ze waren met kleine kinderen. De rest van de avond zaten we dan weer in de

rook, we kwamen als geïrriteerde papieren draai”.

Mevrouw Bogaard had het beter getroffen. „In onze vereniging was

© Uit onze krant

Bridgeclub sans rook - van links naar rechts de dames Koning en Bogaard en het echtpaar Zeller.

sta om de rook. Op aandringen van zijn vrouw deed hij dat tijdelijk het kaartspel niet meer”. Bogaard kan zich er uitstekend aan herinneren, dat in openbare gebouwen maar hartelijk mag worden gedrukt. „Mijn kinderen reageerden in het begin, maar ik kan het nu niet meer gissen. Ik heb nu wat in de wachtrij staat wordt stempeld gerookt”.

Omdat een groot deel van de gebouwen in de rookvrije club in de Helmerhoek woont, willen de initiatiefformanten een apartgebouw in deze straatbouwrij te krijgen. Daarbij zijn zijn nog niet veel de bridgeten woensdags zijn zaterdag op een zaterdag. Mevrouw Bogaard: „Daar gelukkig is al bij de andere openbare ruimtes

er mag wel worden gerookt, maar niet gedrukt. De volgende dag zitten de kinderen in de rook”.

Met het oprichten van een aparte vereniging pleiten de initiatiefformanten zich te het wettelijk instrument. Concreet is met andere clubs zijn in de rookvrije club op advies is er die voor de niet-rokers niet bij „Grens politiek”, oordeelt zij. „Wij zijn een gezelligheidsvereniging, de activiteiten is voor ons niet te belangrijk”.

Toch zijn er nog niet-rolende sportverenigingen, die zich niet in een gebouw laten dragen. Ze zijn luttel in de tafeltennisclub Bob Lijven. Een jaar of vijf geleden stak de 33 zijn wedstrijd omdat hij hetzelfde kreeg van de rook van het park. „Ik werd daarvoor

veroordeeld, want ik mocht geen wedstrijd spelen omdat er geen sprake was van een gebouw voor zijn. Met terugkijken van die ertien tot een nieuw reglement van de vereniging dat bepaalt dat in de openbare niet gerookt mag worden en in de verenigingsruimte rookt bij wedstrijd niet”, vertelt Lijven, die nu hoofdlid competitieclub is.

„Wij hebben tot de bridgeclub moeten we naar voorstellen dat die ook rookvrij wordt met onze wensen”, zegt mevrouw Koning. „Ze om wat in die tijd niet meer gerookt”, vertelt mevrouw Bogaard vrolijk aan.

Niet-rolende bridgeten, waarvan een overleven, die 9 april om acht uur welkom was de oprichtingsvergadering in de woning Campelhofhoek 35 in Enschede.

Tubantia van 2 april 1986

(Jannie Koning staat als buurvrouw en niet-bridger op de foto om het viertal vol te maken voor de krantenfoto !)

Bridgen zonder roken kan ook

ENSCHEDA - De belangstelling voor een rook-vrije bridgeclub in Enschede wordt 8 april door een groep Helmerhoek'ers aangekaart. Zij houden dan een oprichtingsvergadering voor de eerste bridgeclub voor niet-rokers in de regio.

Het initiatief voor de club komt van negen kaart-liefhebbers uit de Helmerhoek die vanwege overlast van rokende tegenspelers geen club willen worden van één van de bestaande clubs. De groep wil eens per week bijeenkomen voor een avondje bridgen zonder sigaretten. Bezoekende teams mogen ook niet roken en als de club meedoet aan competities dan zullen de leden zich ook als niet-rokers presenteren in de hoop dat andere clubs daar rekening mee zullen houden.

„Ik weet niet of wij op deze manier op een heleboel problemen zullen stuiten, maar wij willen het graag hiermee doorzetten”, aldus mev. G. Boogards, één van de oprichters van de club. „Ik heb nu al veel reacties gehad van mensen die dolgraag willen bridgen, maar die het verschrikkelijk vinden om in de rook te zitten. Het staat allang vast dat er onder het kaarten ook best veel gerookt wordt. Op de volgende vergadering willen we polsen hoe andere mensen hetzelfde probleem ervaren”.

De club is open voor niet-rokers uit heel Twente, al zal hij waarschijnlijk in de Helmerhoek gevestigd worden. Misschien in het nieuwe wijkgebouw. Belangstellenden zijn welkom op de vergadering om 20 uur op Campelhofhoek 35 worden gehouden. Voor meer informatie kunt u bellen naar mev. Boogards, tel. 76 94 28.

Rookvrije bridgeclub

Enschede - Enkele bewoners van de Helmerhoek in Enschede hebben het initiatief genomen een rookvrije bridgeclub op te richten. Vanavond om 20.00 uur vindt de oprichtingsvergadering van deze club plaats bij de familie Bogaards, Campelhofhoek 35. Jong en oud wordt van harte uitgenodigd om hierbij aanwezig te zijn. Ook mensen die nog nooit bridge gespeeld hebben zijn welkom: de initiatiefnemers zijn van plan een bridgecursus voor beginners te organiseren.

Vanavond (woensdag) vindt de oprichtingsvergadering plaats van een rookvrije bridgeclub en niet gisteravond, zoals wij dinsdag abusievelijk berichtten. Jong en oud zijn van harte welkom op deze bijeenkomst, die om 20.00 uur begint ten huize van de familie K. Bogaards, Campelhofhoek 35.

Diverse publicaties die de oprichting aankondigen

De opkomst bij de oprichtingsvergadering, die plaatsvond op woensdag 9 april 1986, was heel behoorlijk, 33 personen (en in totaal 56 belangstellenden). Van de leden die bij de oprichting aanwezig waren zijn nu nog alleen Jan Lely en Laurens van Run lid van de club, hetgeen tevens blijkt uit hun contributiebetaling al op 28 april resp. 8 mei. Ook die oprichtingsbijeenkomst was weer aanleiding tot diverse krantenpublicaties. In de loop van het eerste verenigingsjaar zien we aan de hand van de contributiebetalingen ook de nu nog lid zijnde Corrie Frijn (okt 1986) en Erna Wedda (jan 1987) tot de club toetreden.

Veel animo voor rookvrije bridgeclub

Enschede - De rookvrije bridgeclub gaat met 56 leden van start. Voor de oprichtingsvergadering van gisteravond bestond een onverwachts grote belangstelling. Behalve ervaren bridge-spelers hebben zich ook nieuwelingen aangemeld.

Voor deze categorie worden wekelijks op de maandagavond bridgelessen gegeven. De eerste activiteit van de nieuwe vereniging vindt plaats op donderdag 17 april. In de kantine van de voetbalvereniging Enschedese Boys wordt dan een feestelijke openingsdrive gehouden. De aanvang is 19.30 uur. De oprichters van de vereniging hebben een prijsvraag uitgeschreven voor een naam voor de club. Belangstellenden kunnen zich bij de familie Bogaards (tel. 769428) nog steeds aanmelden als lid van de rookvrije bridgeclub.

Bridgeclub niet-rokers opgericht

ENSCHEDÉ - De eerste niet-rokers bridgeclub van Twente is een feit. Woensdag was in Enschede de officiële oprichtingsvergadering. Er waren 33 kaartspelers aanwezig, maar in totaal heeft de vereniging al 56 leden. Onder hen zijn er tien die nog niet kunnen bridgen. De meeste leden komen uit de Enschedese nieuwbouwwijk Helmerhoek. De overigen wonen in Hengelo, Neede, Losser en andere stadsdelen van Enschede.

‘Gespeeld wordt elke donderdag in de kantine van de voetbalvereniging Enschedese Boys. Omdat De Boys niet mag onderverhuren wordt de bridgeclub een afdeling van de voetbalvereniging.

De openingsdrive is volgende week donderdag om half acht. Dan wordt de naam van de nieuwe vereniging bekend gemaakt. Daarna wordt er wekelijks om dezelfde tijd gespeeld. Maandags wordt les gegeven op een nog onbekende plaats.

Bridgeclub zoekt naam

De pas opgerichte bridgeclub met leden die wel tegen frisse lucht kunnen heeft deze week de eerste wedstrijdavond gehouden. U weet wel, die club van mensen die niet langer willen, dat er over hun longen wordt gerookt. Er deden 36 personen aan mee en het totale ledental zit al rond de 60. Als dat de behoefte niet bewijst... De anti-rookkaartspelers moeten nu nog een naam bedenken voor de club. Er zijn al wat ideeën, zoals BZN (Bridgeclub Zonder Nicotine), ABC (Anti-rook Bridge Club) en Sans Fumer. Wij weten er ook nog een paar: Uitgerookt, Binnen Adem, Rookvrij, Uit De Brand, No Smoking, Rookgordijn.(W.R).

Publicaties n.a.v. de oprichting

Op donderdag 17 april 1986 zijn we begonnen te spelen, aanvankelijk in de kantine van de voetbalclub Enschede Boys (sportcomplex Enschede-Zuid aan de Geessinkweg). Voor deze openingsdrive werd een bedrag van fl. 55,- uitgegeven voor cake, snoep, drankjes en als prijs een PLANTJE. De contributie werd vastgesteld op fl. 25,- per jaar.

Natuurlijk speelden we aanvankelijk nog zonder allerlei officieel wedstrijd materiaal: geen tafelborden, geen biedingboxen, geen officiële spellenboxen of -mapjes. Nee, eerst zelf geniete papieren spelmapjes, later van linnen genaaide (door Herman Zeller) mapjes, met rode en zwarte viltstiften voorzien van nummers, windrichting en kwetsbaarheid. Loopschema's werden aanvankelijk à l'improviste door Kees ontworpen, afhankelijk van het aantal aanwezige spelers; dat was natuurlijk niet eenvoudig en al spoedig brachten "de Wetterling's" een hele reeks loopschema's voor diverse aantallen paren mee.

Al in de eerste fase van het bestaan van de Bridgeclub Sans Fumer nl. eind september 1986 deed zich iets bijzonders voor. Wachtend op één van de deelneemsters (mevr. V.) die niet op kwam dagen, bleek na een telefoontje dat ze zojuist (een enkel uurtje tevoren) plotseling was overleden; eind maart 2000 herhaalde deze bijzondere situatie zich nogmaals met dhr. D. P..

Het spelen in de kantine van Enschedese Boys was niet zo'n bijzonder geslaagd gebeuren. Om in onze speelruimte te komen, moest je eerst door de grote kantine, die, zoals het sporters in die tijd nog betaamde, blauw stond van de rook. Aan het spelen op deze plaats kwam een abrupt en zeer merkwaardig einde. Kennelijk was er door de horeca geklaagd dat het beschikbaar stellen van een voetbalkantine aan een kaartclub (kaarten stond niet als "doel" in de statuten van de Enschedese

Boys) oneerlijke concurrentie was voor de horeca. Op een speelvond, al najaar 1986, werden we dan ook verrast door een heuse politie-inval; we moesten onmiddellijk onze spullen inpakken en het veld ruimen. Van de nog op 6 oktober 1986 betaalde fl. 380,- aan de voetbalclub is in het kasboek geen enkele restitutie te vinden.

Onze volgende, maar kortdurende, speelplek was de hal van de school de Averbekke aan de Runenberghoek in de Helmerhoek. Omdat we daar voor onze eigen consumpties moesten zorgen en die ruimte daar ook eigenlijk helemaal niet geschikt voor was heeft dit, naar mijn herinnering, maar enkele weken geduurd.

De eerste kerstdrive, dec 1986, mogelijk in de Averbekke, kostte de penningmeester maar fl. 28,65.

Daarna brachten we een korte tijd door in een kleine achterzaal van een cafeetje (waarvan we de naam niet meer kunnen achterhalen) aan de Haaksbergerstraat. Erg bedompt en krap en je moest toch weer het niet-rookvrije café in om je consumpties op te gaan halen.

Veel langer (vanaf voorjaar 1987 tot september 1991; eerste betaling huur op 31 maart 1987) hebben we vervolgens gespeeld in de Twentehallen (de Reulver) en wel in de CBR-ruimte die overdag gebruikt werd voor het afnemen van de theorie-examens voor het rijbewijs. Uit deze periode valt te melden hoe Gerrit Hagevoort eens bij een Kerstdrive bereid werd gevonden zijn muzikale talenten te tonen via het formidabel zingen van “Stille Nacht, Heilige Nacht”. Minder fraaie gebeurtenissen waren het moeten wegsturen van mevr. W. (en echtgenoot) wegens het zeer onheus gedrag tegenover anderen (en haar echtgenoot) en het omvallen (nou ja, omvallen, eerder wegvliegen) van stoelen toen twee mannelijke bridgepartners (K. B. en G. H.) tegelijk opvlogen vanwege vergaande onenigheid over het edele bridgespel.

Paasdrive (1987) in de Twentehallen

V.l.n.r. Maurits Frijn, Sido Mulder, Kees Bogaards, Shirley van der Ent, Richard Zapac

In het eerste verslagjaar (april 1986 -1 april 1987) was het eindsaldo fl. 121,32.

In het volgende verenigingsjaar (1 april 1987 - 1 sept 1988) werd de contributie verhoogd naar fl. 40,00. Het eindsaldo was toen fl. 481,-. In 1988/89 steeg het eindsaldo naar fl. 659,-.

In maart 1989 hebben we een drive gehouden tegen een andere rookvrije club en wel in Rijssen; ja, voor een rookvrije bridgeclub moest je in die tijd nog ver op pad.

Omdat het CBR een ander onderkomen kreeg en de Twentehallen een andere bestemming voor deze ruimte had, vertrokken we september 1991 naar het wijkcentrum "Het Stroink" aan Het Stroink in Stroinkslanden. Daar speelde geregeld het probleem dat de vrijwilligers achter de bar gewoon rookten, ondanks het feit dat daardoor ook in onze speelruimte de lucht niet langer rookvrij bleef.

Een kleine anekdote uit die tijd betreft nog het gedrag van onze IJslander (Helgason). Die zat eens bij een spel zó lang na te denken met welke kaart hij de volgende slag zou voortzetten (in de orde van misschien wel 8 of 10 minuten !!) dat ik hem voor de keuze heb gesteld: je speelt nú een kaart of ik ga verder alsof ik aan slag ben.

Al langere tijd stonden we ingeschreven voor het in aanbouw zijnde wijkcentrum van de Wesselerbrink. Direct na de voltooiing - maart 1992 - van dit gebouw, "de Magneet" aan de Hertmebrink, vonden we daar dan ook onze huidige speelplek, die tot nu toe erg goed bevalt. De samenwerking met de beheerder en zeker met de vrijwilligsters achter de bar is steeds allerplezierigst.

Bij een stijging van het aantal leden naar 43 kon in het verenigingsjaar 1992-1993 een eindsaldo van fl. 617,- genoteerd worden. De Kerstdrive in 1992 kostte de penningmeester fl. 135,-. Iedereen kreeg een prijsje. Enkele dames konden voor fl. 3,00 per persoon een presentje kopen. Hiervoor liepen ze heel wat winkels af voor een koopje. Er was geen geld voor grotere prijzen. De dames maakten zelf leuke presentjes, hapjes, koffie met kerstkrans en dat alles voor fl. 135,-. De tafelkleden werden in dat verenigingsjaar zelf gemaakt.

Op 13 april 1996 vierden we het 10-jarig bestaan met een drive in het Parkhotel (Hengelosestraat), gevolgd door een zeer goed buffet. Enige foto's daarvan zijn bewaard gebleven.

Tienjarig jubileum, drive

Herkenbaar zijn Henk Alink, Arie Schoonderbeek, Gerda Bogaards, Jan Lely en Laurens van Run

Tienjarig jubileum, buffet

Herkenbaar zijn: Elisabeth Oets, Juul de Wijs, Jan Lorjé, Erna Wedda (achter linker kaars), mevr. Lorjé, Riet Alink, Marian van Bruggen, Betsie Rietman, Gerrit Kolthof, Dick Paternotte, Eef Lassauw, Riet Kolthof, Henk Alink (achter vuurwerk)

In het verenigingsjaar 1998/99 waren 49 leden lid van onze vereniging en ging de contributie omhoog naar fl. 50,-. Het eindsaldo bedroeg toen fl. 1563,-.

In het jaar 2001/02 was op 31 december 2001 fl. 2412,03 in kas en werd het beginkapitaal op 1 januari 2002 slechts € 1094,53.

Uiteraard is er ook het nodige veranderd in het spelmateriaal; allereerst (dec 1991) de aanschaf van fatsoenlijke spellenboxen, daarna (okt 1992) biedingboxen (inhoud vervangen najaar 2005) en laatst (september 2006) nog tafelbladen. De boel is jarenlang opgeborgen geweest in drie door Jan Lely voor een klein bedrag aangeschafte koffers; september 2006 echter heeft André Fikke voor alle spullen een mooie verrijdbare en afsluitbare kast gemaakt.

De scoreverwerking heeft jarenlang handmatig plaatsgevonden waarbij sommigen erg goed waren in “scoren”, anderen juist in het snel optellen van de deelscores. De later volgende stappen richting automatisering inclusief het opzetten van een clubwebsite komen op naam van Laurens van Run. De eerste automatiseringsstap was het overnemen - januari 2003 - van een Scanzo-systeem van de bridgeclub van de vliegbasis. Loopbriefjes werden keurig geprint op naam. Scoreformulieren moesten op de juiste plaatsen van goede zwarte stippen voorzien worden (en dat ging nogal eens mis, en dan moest er geponst worden), waarna deze formulieren optisch gelezen werden. Het geheel werkte doorgaans naar tevredenheid. Toen er steeds meer problemen ontstonden in de communicatie tussen de scanner en de gebruikte laptop is besloten een volgende stap te zetten en zijn we maart 2005 overgegaan op de Bridgemates, zoals we die nu nog gebruiken. Als iedereen zich goed aan de regels houdt werkt dit systeem feilloos. Gemaakte fouten behoren “afgekocht” te worden via een kleine donatie in de goede-doelen-pot, waarvan de inhoud na elk seizoen wordt overgemaakt op rekening van het gekozen goede doel, eerst 2 seizoenen SOS-kinderdorpen, in seizoen 2007/08 Kika. De resultaten van de clubavond verschijnen sinds de introductie van het Scanzo-systeem op internet en sinds de invoering van de Bridgemates krijgt men de persoonlijke scores dezelfde avond nog gemaild.

Bestuurlijk onderscheiden we een aantal periodes: aanvankelijk was Kees Bogaards voorzitter, later Gerda Bogaards en vanaf (vermoedelijk) sept 1995 Gerrit Kolthof. Na diens vertrek (1997 verhuisd naar Winterswijk) heeft Laurens van Run lange tijd het voorzitterschap vervuld; sinds september 2006 zit Henny Teesink de club voor. De centen werden heel wat jaren zéér zorgvuldig beheerd door Jan Lely; deze vond dat hij op een gegeven ogenblik - sept 2001 - toch wel oud genoeg was en het lang genoeg gedaan had om de boel eens te mogen overdragen en sindsdien beheert Arie Schoonderbeek naar ieders tevredenheid de kas; néé, geen kas voor Arie, alles moet via de bank. Absentiemelding is aanvankelijk verzorgd door Gerda, later lange tijd door Bram Mansvelt en nu loopt dit alles inclusief de wedstrijdleiding via Laurens van Run.

Sinds 2005 is zich een nieuwe traditie aan het ontwikkelen nl. het éénmaal per jaar houden van een externe drive met daaraan gekoppeld één of andere gemeenschappelijke maaltijd, alles op eigen kosten van de deelnemers. In 2005 was dit in de Hölterhof (Holterhofweg), met een stampottenmaaltijd. In 2006 wederom in het Parkhotel, wederom met een buffet. De ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan uitgenodigde oprichters Kees en Gerda Bogaards waren helaas door ernstige ziekte van Gerda verhinderd. In 2007 waren zij echter wel present toen we 24 maart onze voorjaarsdrive hielden in de Twentse Es (Keppelerdijk), afgesloten met een goed diner.

Drive 24 maart 2007 in de Twentse Es

V.l.n.r. Bram Mansvelt, Laurens van Run, André Fikke, onze nestor Jan Lely en Corrie Frijn op de achtergrond

Enkele korte opmerkingen tot slot.

- Voor de timing tijdens de wedstrijdavond heeft jarenlang een fraaie rode kookwekker zorg gedragen, beheerd door Jan Lely, die het naderen van het eind van elke spelronde aankondigde met zijn karakteristiek uitgesproken “nog vijf minuten”. Ook de tijdbewaking is nu door de computer overgenomen.
- Bridge kan tot op hoge leeftijd worden gespeeld; mevr. D. Ebberink heeft echt tot het laatste moment mee willen spelen, maar Jan Lely slaat tot nu toe alles. Voorjaar 2005 hebben we dan ook bij uitzondering aandacht besteed aan iemands verjaardag nl. de 90-ste verjaardag van Jan. En nog steeds (december 2007) is Jan een vast lid van de club.
- Op 19 mei 2000 schonk BC Sans Fumer fl. 500,- aan het Nationaal Rampenfonds i.v.m. de vuuwerkrampe Enschede.
- Een niet-meespelende gast gedurende enige tijd was het hondje van Corrie de Vries; bridgen heeft dat hondje echter nooit geleerd.
- Natuurlijk speelt niet iedereen het spel even vlot, maar het duo “langzaam en traag” (B. R. en D. P.) sloeg toch wel alles.

December 2007